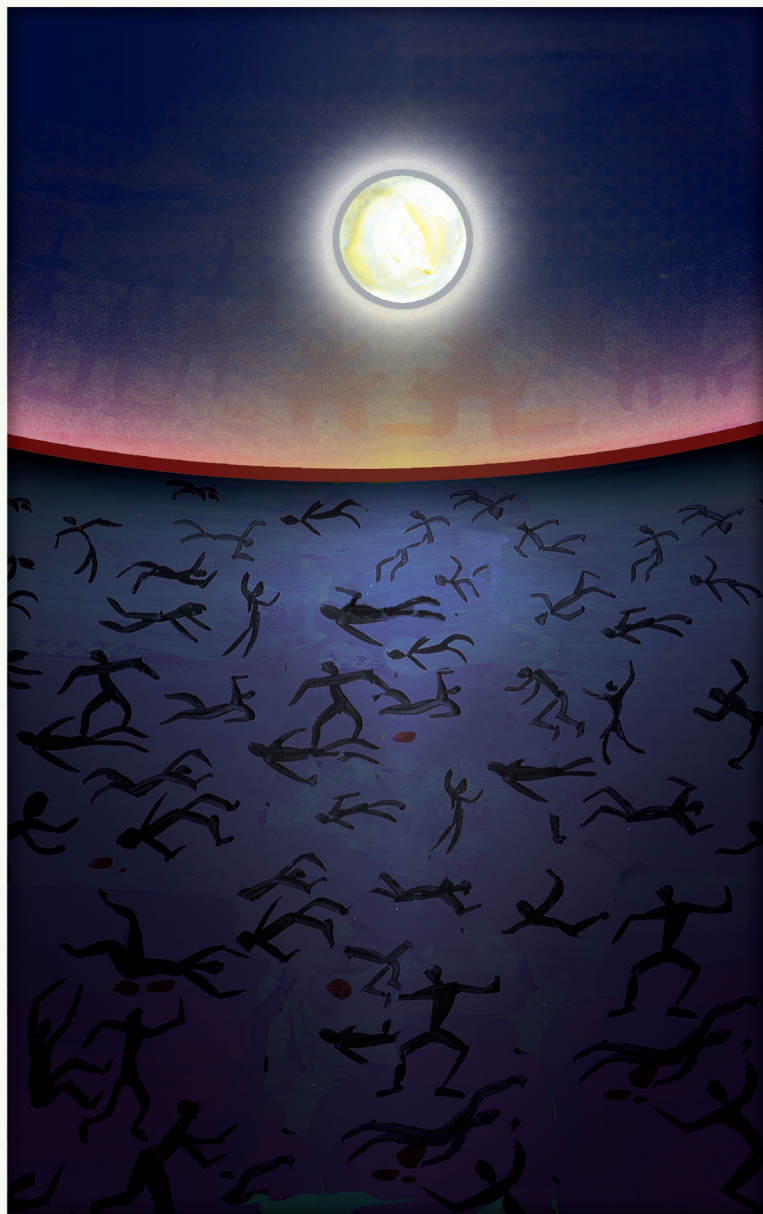

ช่วยพ่อจากนรก

เมื่อคุณยายเข้าถึงพระธรรมกายได้หลายวันแล้ว ท่านเล่าว่าดีใจและมีความสุขมาก จึงไปเรียนให้คุณยายทองสุกทราบว่า “พี่ๆ ฉันเห็นองค์พระแล้ว ฉันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์พระแล้ว ฉันอยากไปหาพ่อจังเลย” คุณยายทองสุกจึงชี้แนะหรือต่อธรรมะเพิ่มเติมให้ โดยบอกให้คุณยายมองเข้าไปกลางกายในกายตามหลักวิชาไปเรื่อย ๆ ก่อน จนกระทั่งวันหนึ่งเมื่อท่านทำได้ตามอย่างที่คุณยายทองสุกแนะนำแล้ว

จิตละเอียดมากและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เห็นกายต่างๆ ภายในชัดเจน คือกายมนุษย์ ละเอียด กายทิพย์ กายพรหม กายอรุพพรหม และกายธรรม กายเหล่านี้ซ้อนกันอยู่ ท่านจึง บอกกับคุณยายทองสุกว่า “พี่ ฉันพร้อมแล้ว ที่จะไปหาพ่อ”

เมื่อทราบดังนั้นคุณยายทองสุก จึงพาท่านขึ้นไปบนดาดฟ้าด้วยกันในเวลา กลางคืน แล้วก็นั่งนิ่งๆ หยุดในหยุดพร้อมๆ กันไป ต่างคนต่างนั่งไปสักระยะหนึ่งจนกระทั่ง ถึงจุดแห่งความตั้งมั่นของใจ แต่คุณยาย ทองสุกท่านก็คอยตรวจตราด้วยญาณของท่าน

ไปด้วยว่าศิษย์ของท่านไปถึงระดับนั้นจริงไหม ท่านนั่งปฏิบัติประคบคู่รวมกันไปโดยต่างก็เห็นซึ่งกันและกันในสมาธิ แล้วคุณยายทองสุก ก็พูดขึ้นว่า “เฮ้า! ละเอียดยแล้ว...ทำอย่างนี้...” แล้วท่านก็บอกวิธีการและไปด้วยกัน

เมื่อกายเบาละเอียดยเท่ากับใจและรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว ไม่ว่าส่งใจไปที่ไหนกายก็จะไปถึงที่นั่น หากอยู่กับพระธรรมกายก็จะไปถึงได้เลย และต่างก็จะเห็นกันและกัน คือคุณยายทองสุกก็จะสามารถเห็นคุณยายว่าทำอะไรอยู่ในขณะหลับตา และคุณยายก็สามารถเห็นคุณยายทองสุกในสมาธิ

ได้ด้วยเหมือนกัน เพราะว่าไปด้วยกัน แล้วก็
จะคุยกันทั้งภายนอกและภายใน คุยไปด้วย
ทำสมาธิไปด้วยกันเป็นทีม เข้าธรรมกายไป
พร้อมกันแล้วก็ทำตามหลักวิชาเรื่อยไป
คุณยายบอกว่าท่านไปแค่มโลกยังไม่ถึง
มหานรก เพราะคุณพ่ออยู่ที่นั่น ที่แรกท่านก็
ไม่รู้ว่าพ่อไปอยู่ตรงไหน คุณยายทองสุกก็
แนะว่า “อีกำเอี้ย มึงเข้านี่ๆ เข้าไปนึกถึง
พ่อสิ” (คุณยายทองสุกท่านเรียกคุณยาย
อาจารย์ว่า “อีกำ” ด้วยความสนิทสนมคุ้นเคย
เป็นฉายาที่ท่านตั้งไว้ใช้คนเดียวเท่านั้นเพราะ
คุณยายพอมมาก แล้วคุณยายก็จะเรียก
คุณยายทองสุกว่า “พี่”)

จากนั้นคุณยายท่านก็จืดใจนิ่งแล้ว
ก็นึกว่าพ่ออยู่ไหนขอให้ไปที่นั่น แล้วจิตของ
ท่านก็ถูกดูดวบลงไปเห็นไฟนรกลุกโชติช่วง
พร้อมกับมีสัตว์นรกถูกเจ้าหน้าที่เอากระบวย
ตักน้ำทองแดงร้อนจัดมากรอกทำให้ร่างกาย
ແหลกเหลวอย่างทุนทुरาย ต้องตายแล้วเกิด
ใหม่เพื่อรับโทษ วนไปวนมานับครั้งไม่ถ้วน
ท่านก็เลาว่าพอพระธรรมกายไปถึงแล้วไฟ
นรกก็ดับมอดลง สามารถเห็นสัตว์นรกที่หลุด
จากเครื่องทัณฑ์ทรมานชั่วคราวด้วยอำนาจ
ของพระธรรมกาย แล้วท่านก็เห็นพ่อของท่าน
อยู่ ณ ที่ตรงนั้น ร่างกายของพ่อผ่ายผอมดำ
คล้ำ ไม่นุ่งผ้าเลย เมื่อพ่อเห็นคุณยายเข้าก็วิ่ง

เข้ามาหาร้องขอให้ท่านช่วย แต่เนื่องจากท่าน
เพิ่งเข้าถึงพระธรรมกายได้ไม่นาน ยังทำอะไร
ไม่ถูก ด้วยความสงสารพ่อมากและไม่รู้ว่าจะ
ช่วยได้อย่างไร กายมนุษย์หยาบก็น้ำตาไหล
ออกมาเพราะจิตถอนขึ้นมาติดกับกายหยาบ
จึงมีสัญญาหยาบๆ ติดอยู่

คุณยายทองสุขจึงถามขึ้นว่า “อีกำ
มิ่งร้องให้ทำไมนะ” “พี่... ฉันเห็นพ่อแล้วละ
พ่อบอกให้ช่วย อยากพ้นทุกข์จากตรงนี้
พ่อบอกว่าพ่อมาอยู่ตรงนี้เพราะกรรมดื่มสุรา
วันละ 10 สตางค์” ดื่มสุราเป็นอาชัณกรรม
ก็เลยได้บาปอยู่ไม่น้อย แต่บุญที่ทำตาม

ประเพณีก็บรรเทาเอาไว้ไม่ให้ไปถึงมหานรก ซึ่งทุกข์ทรมานกว่านี้มาก เมื่อได้ยินดังนั้นแล้ว คุณยายทองสุกก็แนะนำวิธีการเพื่อช่วยเหลือ พ่อขึ้นมาจากยมโลก โดยอาศัยพระธรรมกาย แนะนำให้พ่ออาราธนาศีล 5 และให้พ่อนึกถึง บุญที่เคยทำไว้สมัยเป็นมนุษย์ บุญเก่าจะช่วย พ่อได้

นับว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดาทีเดียวที่ คนเป็น ๆ จะสามารถไปเยือนปรโลกได้ แล้วก็ ไม่ใช่การไปเที่ยวเฉย ๆ แต่ไปเพื่อช่วย ไม่คิด ไม่แปลก แต่ถ้ายิ่งคิดยิ่งแปลกทีเดียว เป็นสิ่ง ที่เหลือวิสัยของการคิดหรือคาดเดาว่าคนตาย

ไปแล้วจะสามารถไปพบกัน คุยกัน ขอชมมากัน
แล้วก็ช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้อย่างไร คุณยาย
ท่านอาศัยอำนาจของพระธรรมกายนำพา
พ่อไปอยู่ในเทวโลก มีวิมานหลังเล็ก ๆ ที่
หอมช่ออยู่แถบชายขอบของสวรรค์ เกิดขึ้น
ด้วยบุญที่เข้าวัดทำบุญตามประเพณี พ่อดีใจ
มากที่ได้พ้นจากทัณฑ์ทรมานแล้ว กายก็
เปลี่ยนจากกายของภพอบาย เป็นกายของ
เทพบุตร พระธรรมกายของคุณยายก็แนะนำ
พ่อว่าหากพ่อไม่อยากลงไปอยู่ที่เดิมก็ให้
ภาวนา “สัมมา อะระหัง” อย่างต่อเนื่อง จากนั้น
จึงสอนให้เทพบุตรใหม่เจริญสมาธิภาวนา

แล้วก็อุทิศแบ่งบุญจากการปฏิบัติธรรมจนกระทั่งได้เข้าถึงพระธรรมกายให้ด้วย วิมานของพ่อจึงสว่างไสวและมีสมบัติอันเป็นทิพย์เกิดขึ้น กายทิพย์ก็ดูงดงามมากขึ้นแล้วก็ได้เจริญสมาธิภาวนา คุณยายท่านหมั้นไปเยี่ยมดูพ่อบ่อย ๆ และเห็นว่ากายของพ่อสว่างไสวเพิ่มขึ้นก็ดีใจว่าบุญเก่าตามมาช่วยทันแล้ว คงไม่หล่นลงไปยมโลกอีก แต่เพื่อความไม่ประมาทก็ยังต้องทำภาวนาต่อไป

เมื่อคุณยายท่านหมดเครื่องกังวลเกี่ยวกับพ่อเพราะได้สมความปรารถนาในการขอขมาในปรโลกแล้ว คำสาปแช่งให้

...ช่วยพ่อจากนรก...

หูหนวก 500 ชาตินั้นก็เป็นอันได้รับการ
อโหสิกรรม นอกจากนี้ท่านยังได้ตอบแทน
พระคุณด้วยการช่วยพ่อให้พ้นจากยมโลกอีก
ด้วย ท่านจึงมีความสบายใจและคิดอยากจะ
ไปวัดปากน้ำเพื่อมุ่งหน้าศึกษาวิชาธรรมกาย
จากพระเดชพระคุณหลวงปู่ต่อไป

